

Revista ARGES Străjer Cultural, o jumătate de veac!

În anul 1829, atât în Țara Românească, precum și în Moldova, apăreau două reviste: *Curierul Românesc* și *Alăuta Românească*, având ctitori pe învățații științei: Ion Heliade Rădulescu și Gh. Asachi.

Curierul Românesc, între anii 1836-1848, avea să aibă un supliment, numit: *Curierul de ambele sexe*, pentru ca să se știe, că la noi românii, discriminările erau excluse!

În anul 1838, ardelenii, scoteau revista *Gazeta de Transilvania*, condusă de Gh. Barițiu, cu un supliment: *Foaie pentru inimă, minte și literatură*, care a apărut 27 de ani, iar revista mamă, 106 ani, până în 1944 neîntrerupt!

Anul 1839, Buzăul avea să încerce bucuria începutului apariției unei reviste cu caracter religios-moral: *Vestitorul bisericesc*.

Nu peste multă vreme, în anul 1850, la București apare gazeta religioasă: *Eho Ecclesiastic*, apoi, în anul 1853, marele cărturar Andrei Șaguna, scoate în proaspăta tiparniță mitropolitană, săptămânalul *Telegraful român*, care, anul acesta, împlinește vârsta de 163 de ani cu apariție neîntreruptă.

Această publicație a avut și are caracter de tribună în luptă pentru drepturile și libertățile naționale, în favoarea românilor din martira Transilvania.

Dacă e vorba de longevitate, putem spune că e cea mai vârstnică din tot sud-estul Europei, și a fost numită această publicație, dăinuitoare în timp: *Patriarhul Presei românești!*

Am dorit, să fac un scurt excurs, venind acum peste timp, în perioada regiunilor, care pe lângă revista de cultură românească, centrale, erau după cum se știe, și revistele locale: *Ramuri, Steaua, Familia, Astra, Argeș, Tomis, Ateneu, Convorbiri literare*, la care eram abonat, în parte din când în când, fiindu-mi publicate unele materiale.

Revista *Argeș* a avut un mare noroc!

În paginile ei au publicat nume prestigioase, începând cu Argezi. Era și cea mai aproape de București, ca și acum, de altfel, iar gospodarii revistei vegheau, ca să fie o lucrare de mare ținută literară, ceea ce s-a și reușit.

Când se abordau subiecte de cultură, Patriarhul Teocist, întreba adesea:

- Calinic, citești revista de cultură *Argeș*? Am rămas surprins de vorbele cititorului harnic al tuturor revistelor, mai ales de cultură aleasă.

- Este una din cele mai prestigioase reviste din România! Auzi?

Auzeam, desigur, dar nu mă așteptam ca Patriarhul să aibă așa cultură întinsă și prețioasă.

Deseori, mă întreba, dacă am citit anumite articole. Îmi arăta revista subliniată cu carioca galbenă.

De atunci, am început să-l prețuiesc mai mult pe cărturarul în odăjdii arhieresci! Eram tare bucuros!

Cincizeci de ani, de prezență culturală Revistei *Argeș*, înseamnă o vreme de muncă responsabilă, cu grija de a trăi în viața argeșenilor și muscelenilor, iubitori de cultură!

Acum, desigur, se cuvine ca toți Redactorii Șefi ai revistei să fie prezenți într-o carte dedicată lor, dar și celor care au colaborat în decursul vremii, Revista *ARGES*, navigând cu greutatea știute, între dictatura secolului XX și incertitudinea secolului XXI.

Revista de cultură *ARGES* a fost până acum izvorătoare de lumină literară, precum surata ei geamănă, tot de 50 de ani (tot anul acesta) *Hydrocentrala Vidraru*, care a dat, da, și va da lumină, pentru ca să scrie, cu mult spor la gazeta de cultură a Argeșului binecuvântat de Dumnezeu, mulți oameni de cultură, mai vechi și mai noi.

Un om cult înseamnă, o minte deschisă către înțelegere, bunătate și frumusețe, cum definea Iorga, iar cultura națională a oricărui popor, devine puternică în toate împrejurările istorice date, o forță spirituală în deplină lucrare, o dinamică personalitate întruchipată în curaj, risc, demnitate și osteneală fără măsură.

Sunt bucuros pentru acest praznic literar-artistic, rugând pe Domnul Dumnezeu, să poarte de grijă și acestor osteneți cărturărești, de plaiurile argeșenilor și muscelenilor, felicitând din toată inima pe toți participanții la această bucurie spirituală, iubitorii Revistei *ARGES*, care împlinește 50 de ani, precum și pe Redactorul Șef, de opt ani, Augustin Dumitru Doman, cu toată sinodia sa cărturărească și pe cei care au publicat și publică mereu. Iar pentru cei care veghează de dincolo de mormânt, recunoștință și o lacrimă, ca un bob de rouă!

3 Cireșar 2016
Corbeni - Argeș

Mesajul Arhieresc de Binecuvântare al Părintelui Arhiepiscop Calinic pentru ostenețile cărturărești ale celor care trudesc la revista *Argeș* (citit de părintele Ovidiu Vlăscianu, consilier cultural și comunicații media, la aniversarea a 50 de ani de la prima apariție a Revistei de cultură *Argeș*, Centrul Cultural Pitești, 3 iunie 2016)

Revista ARGES
Străjer Cultural, o jumătate de veac!
În anul 1829, atât în Țara Românească, precum și în Moldova, apăreau două reviste: *Curierul Românesc* și *Alăuta Românească*, având ctitori pe învățații științei: Ion Heliade Rădulescu și Gh. Asachi.
Curierul Românesc, între anii 1836-1848, avea să aibă un supliment, numit: *Curierul de ambele sexe*, pentru ca să se știe, că la noi românii, discriminările erau excluse!
În anul 1838, ardelenii, scoteau revista *Gazeta de Transilvania*, condusă de Gh. Barițiu, cu un supliment: *Foaie pentru inimă, minte și literatură*, care a apărut 27 de ani, iar revista mamă, 106 ani, până în 1944, neîntrerupt!
Anul 1839, Buzăul avea să încerce bucuria începutului apariției unei reviste cu caracter religios-moral: *Vestitorul bisericesc*.
Nu peste multă vreme, în anul 1850, la București apare gazeta religioasă:

Eho Ecclesiastic, apoi, în anul 1853, marele cărturar, Andrei Șaguna, scoate în proaspăta tiparniță mitropolitană, săptămânalul, *Telegraful Român*, care, anul acesta împlinește vârsta de 163 de ani, cu apariție neîntreruptă.
Această publicație a avut și are caracter de tribună în luptă pentru drepturile și libertățile naționale în favoarea românilor din martira Transilvania.
Dacă e vorba de longevitate, putem spune că este cea mai vârstnică din tot Sud-Estul Europei și a fost numită această publicație, dăinuitoare în timp: *Patriarhul Presei românești!*
Am dorit să fac un scurt excurs, venind acum peste timp, în perioada regiunilor, care pe lângă revista de cultură românească, centrale, erau, după cum se știe și revistele locale: *Ramuri, Steaua, Familia, Astra, Argeș, Tomis, Ateneu, Convorbiri literare*, la care eram abonat, în parte, din când în când, fiindu-mi publicate unele materiale.

Revista *Argeș* a avut un mare noroc! În paginile ei au publicat nume prestigioase, începând cu Argezi. Era și cea mai aproape de București, ca și acum, de altfel, iar gospodarii revistei vegheau, ca să fie o lucrare de mare ținută literară, ceea ce s-a și reușit.
Deseori, când se abordau subiecte de cultură, Patriarhul Teocist, întreba adesea:
- Calinic, citești Revista de Cultură, *Argeș*? Am rămas surprins de vorbele cititorului harnic al tuturor revistelor, mai ales de cultură aleasă.
- Este una din cele mai prestigioase reviste din România! Auzi?
- Auzeam, desigur, dar nu mă așteptam ca Patriarhul să aibă chiar așa cultură întinsă și prețioasă.
Deseori, mă întreba, dacă am citit anumite articole. Îmi arăta revista subliniată cu carioca galbenă.
De atunci am început să-l prețuiesc mai mult pe cărturarul în odăjdii arhieresci! Eram tare bucuros!

Cincizeci de ani, de prezență culturală a Revistei *Argeș*, înseamnă o vreme de muncă responsabilă, cu grija de a trăi în viața argeșenilor și muscelenilor, iubitori de cultură!
Acum, desigur, se cuvine ca toți Redactorii Șefi ai revistei, să fie prezenți într-o carte dedicată lor, dar și celor care au colaborat în decursul vremii, Revista *ARGES*, navigând cu greutatea știute, între dictatura secolului XX și incertitudinea secolului XXI!
Revista de cultură *ARGES* a fost până acum, izvorătoare de lumină literară, precum surata ei geamănă, tot de cincizeci de ani (tot anul acesta) *Hydrocentrala Vidraru*, care a dat, da, și va da lumină, pentru ca să scrie, cu mult spor, la gazeta de cultură a Argeșului binecuvântat de Dumnezeu, mulți oameni de cultură, mai vechi și mai noi!

Un om cult înseamnă o minte deschisă către înțelegere, bunătate și frumusețe, cum definea Iorga, iar cultura națională a oricărui popor devine puternică în toate împrejurările istorice date, o forță spirituală în deplină lucrare, o dinamică personalitate întruchipată în curaj, risc, demnitate și osteneală fără măsură.
Sunt bucuros pentru acest praznic literar-artistic, rugând pe Domnul Dumnezeu, să poarte de grijă și acestor osteneți cărturărești, de plaiurile argeșenilor și muscelenilor, felicitând din toată inima pe toți participanții la această bucurie spirituală, iubitorii Revistei *Argeș*, care împlinește 50 de ani, precum și pe Redactorul Șef, de opt ani, Augustin Dumitru Doman, cu toată sinodia sa cărturărească și pe cei care au publicat și publică mereu. Iar pentru cei care veghează de dincolo de mormânt, recunoștință și o lacrimă, ca un bob de rouă!
f. Calinic Argeșeanul
3 Cireșar, 2016
Corbeni - Argeș